

Прошле среде је кардинал Вилијам Јозеф Левада прославио свету мису поводом 50-годишњице мучеништва хрватског кардинала Алојзијуса Степинца. Миса је одржана у цркви Светог Ђиролама у Риму. Кардинал Левада је говорио о непоколебивости и херојству овог мученика 20. века.

Према писању листу *Л` Осерваторе Романо*, кардинал Левада, префект Конгрегације за вероучење, током мисе је говорио о томе колико је важно да се остане веран сржи јеванђеља. Мада јеванђеље није лако, оно никада не „обесхрабрује“, чему је пример живот кардинала Алојзијуса Степинца.

Кардинал Левада је истакао да Степинац, мада мученик због тога што је био у затвору, никада није био у прилици да носи одличја свог кардиналства. „Он је живео на месту где се налазио... жртвујући свој живот за истину и јединство Цркве у Хрватској са Петровим наследником.“

Он је описао хрватског кардинала као „хероја, па чак и више“ због одбијања да пристане на „фарсу“ правног процеса који му је отео слободу, али му није одузео част и достојанство. Био је то „човек који је волео праведност и грозио се сваког облика лажи“, па је зато „био прогањан, клеветан и излаган мукама, али није попустио“, изјавио је кардинал Левада.

Кардинала Степинца, који именован за загребачког надбискупа 1937. године, владајући комунистички режим бацио је у затвор 1946. због наводне сарадње са фашистичким усташким режимом за време Другог светског рата. Пошто је провео пет година у једном југословенском затвору, ставили су га пред избор да оде у избеглиштво у Рим, или буде осуђен на кућни затвор у својој парохији у Красићу. Изабрао је ово друго.

Папа Пије Дванаести га је унапредио у кардинала, мада он никада није био у стању да отпутује у Рим на своје унапређење. Умро је 1960. од неке „крвне болести“, која је и била последица боравка у затвору. По паду комунизма у Југославији, првобитна пресуда из 1946. је поништена. Папа Јован Павле Други 1998. године прогласио га је блаженим мучеником за веру.

У свом говору кардинал Левада је истакао да, као што важи и за све хришћане, тајна живота једног мученика лежи у његовој способности да промени перспективу, да изабере да се концентрише на Бога, уместо на „ограничено људско резоновање“. Ова способност да конфронтираш живот са истинском вером не наступа од данас до сутра, већ се мора стицати животом испуњеним истинском вером.

Кардинал Левада наводи пример тог мученика као нарочито битан за „Годину свећеника“, јер је хрватски кардинал остао уз свој народ у тренутку када је имао прилику да избегне тлачење. „Његово присуство, упркос чињеници да је био у затвору, било је знак наде и истине за сваког“, додао је префект. То се и сада види по ходочасницима који посећују његов гроб како би исповедили грехе и присуствовали миси.

Миса кардинала Леваде се временски подударила са мисама које су славили кардинал Винко Пуљић у Красићу, Степинчевом месту заточеништва и смрти, и кардинал Јосип Бозанић у катедрали у Загребу, у којој се налази гроб светог мученика.

http://www.katholieknieuwsblad.nl/archief/Artikelen/2010/2/19/Martelaar_kardinaal

– [Stepinac](#)

– [blijft](#)

– [held](#)

– [in](#)

– [Kroati](#)
[?](#)

(Превод са холандског **Василије Клефтакис**)